

Silvo Šinkovec

Ena stroka

Ob sprejemanju sprememb šolske zakonodaje se je spet razvnela polemika. Mnenje vseh je, da se zavzemamo za kakovostno šolo. Pogledi na to, kaj je kakovost, pa se razlikujejo. Eni vidijo kakovost v tem, da se v središče postavi človek in njegov osebni razvoj in je učenje in znanje v vlogi celostnega razvoja osebnosti, zato poudarjajo vzgojni načrt kot nujno potreben, da se lažje dosežajo želeni cilji. Nekateri pa še vedno trdijo, da je prva vloga šole poučevanje in se vzgoja vzpostavlja sama, kolikor se in kadar se in ne sme biti intencionalna ali načrtovana dejavnost. En del strokovne javnosti se zavzema za ustvarjanje ugodnih pogojev, da se zasebno šolstvo vsaj malo razvije, saj ga imamo v Sloveniji le za vzorec. V pojavu zasebnega šolstva vidijo možnost za razvoj kakovosti tudi javne šole, ker se s tem omogoča zdrava konkurenčnost, spodbuja inovativnost, vlaganje zasebnega kapitala v znanje, razbremenitev državnega proračuna, motiviranost širšega kroga ljudi za delo na šolskem področju, razvoj pluralnega razmišljanja, učenje strpnosti in spoštovanja v praksi. Drugi odločno zavračajo spodbujanje razvoja zasebnega šolstva, ker jih je strah odhajanja dobrih učiteljev v zasebne šole, bojijo se, da bi se ustvarili boljši pogoji za tiste učence, ki bi lahko od sebe dali več in izstopali (kot da bi bilo to ogrožajoče za državo), ne želijo si konkurence. Bojijo se, da bi se zasebno šolstvo razvijalo na račun javnega. Kaže, da si ne želijo zares novih idej in pobud, ki bi pljusknile iz zasebnih šol v javne šole. Zbirali so se podpisi na vse mogoče načine. Sindikat je v tem prednjačil. Ob tem se človek vpraša, ali sindikalni predstavnik res izraža voljo in stališča članov.

Dogajalo se je v 'imenu stroke'; v imenu ene stroke. V imenu tiste, ki je izvedla že mnogo reform, tudi usmerjeno izobraževanje. Sprejemala je obstoječo šolsko zakonodajo in ji sedaj ni prav, ker njihove teorije/filozofije/ideologije ne upoštevajo. Ta stroka je naslednica znotraj socialistične pedagoške paradigme, zaradi katere je bil npr. dr. Pediček obsojen na dolgoletni molk in je končno, po mnogih letih utišanja, le doživel rehabilitacijo, ko je letos dobil pedagoško nagrado. To, kar je delal Pediček (in mnogi drugi!), je tudi stroka. Res pa je, da ni trdil in ne trdi istih stvari, kot jo samooklicana ena stroka. Izključevanje strokovnih stališč drugače mislečih kot 'nestrokovno' je tradicija in del 'forme mentis' slovenske politične pedagoške stroke. Ta bo morala prehoditi še nekaj tranzicijskega časa, da bo postala bolj pluralna in dopuščajoča do drugačnih rešitev in si ponovno pridobila zaupanje in spoštovanje.

Tudi zato potrebujemo zasebne šole in podprimo jih s stoddstotnim financiranjem. Javna šola ne bo zato nič izgubila. Le pridobila bo. Država bo pridobila, učenci bodo pridobili, starši bodo pridobili, stroka bo pridobila. Prerasli bomo nestrpnost in dovolili, da je kdo tudi drugačen v svojih pogledih, in je kljub temu 'stroka', ali pa prav zato še bolj 'stroka', ker odpira obzorja tisti stroki, ki se je ulovila v svoje dokaj ozko obzorje. Zakaj bi bili ljubosumni na ljudi, ki želijo teči hitreje, ki želijo ustvarjati in izzivati? Veselimo se jih in učimo se od njih. Bodo uspeli? Dovolimo jim, da poskusijo. Mogoče nas bodo potegnili za seboj. Denar, ki ga bo porabila država za učence v zasebni šoli, je pa tako in tako namenjen in zbran prav za te učence, naj hodijo v javno ali zasebno šolo. Saj so to naši državljani.